

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 30 кер.
 на пів року . . . 10 кер.
 на чверть року . . . 5 кер.
 за місяць . . . 1-70 кер.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вареш ми очі і душу ми серцем: а не возьмем милости і віри не возьмем,
 бо руске ми серце і віра руска.» — З Руславових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
 крім неділь і руских свят
 о 5¹/₂ год. пополудня.

Редакция, администрация і
 експедиция «Руслана» під
 ч. 1. пл. Дембровського (Хорун-
 щини). Експедиция місцева
 в Агенції Соколовського в
 пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
 на попереднє застереження.—
 Рекламациі неопечатаніє
 вільні від порту.— Оголо-
 шення звичайні приймають
 ся по ціні 20 с. від стріч-
 ки, а в «Надсланим» 40 с.
 від стрічки. Подяки і при-
 ватні донесеня по 30 сот.
 від стрічки.

Зєдинєне чєских сторонництв.

(X) Коли в попередній державній раді виринула на дневний порядок виборча реформа, написала була староческа Politik otсі слова про нову державну раду: „Der nächste Reichsrat wird ein Parlament von Zwergparteien mit einer Kleinleutepolitik sein“. О скілько ся остання замітка справдить ся, побачимо небавом. Щож до першої замітки, то N. fr. Presse начислила доси 22 сторонництва, але вже тепер проявляють ся вельми пильні змаганя з одного боку до зєдинєня розбитих і ослаблєних сторонництв німецьких з ліберального табору в одєн німецький союз парламентарний, а так само з чєского боку бачимо пильні заходи до скуплєня чєских сторонництв в одєн спільний клуб. Потребу такого зєдинєня чєских сторонництв в одєн клуб спільний зазначив уже чєский міністер др. Пацак у своїй кандидатській промові. Ся потреба впливає передовсім з особистих конєчностей обидвох чєских міністрів, котрі засідають в теперішнім правительстві яко представники молодчєского сторонництва. Теперішні вибори звєли колишне могутнє сторонництво молодчєске на одну тре-

тину первісної сили числової, а тимсамим становище міністрів покликаних з сєго сторонництва не має потрібної підпори.

Тимто зєдинєнем чєских сторонництв намагають ся чєскі політики піддержати становище своїх міністрів в правительстві. (Тими самими понуками кермують ся німецькі поступовці і людовці що до скуплєня німецьких сторонництв, щоби таким побитом уможливити становище міністрам Дершатті, Мархетови і Прадому).

Зєдинєне чєских сторонництв в одєн спільний клуб має одначє полишити їм повну партійну автономію, а так зложєний союз має метою оборону інтерєсів чєского народу супроти німецького напору. Союз сєй має згідно поступати в усіх спільних справах національного характера, полишаючи поодиноким сторонництвам свободу в справах народно-господарских і культурних. Сєй союз буде тепер значно вирізняти ся від давного молодчєского клубу, позаяк перевагу в нїм будуть мати строгоконсервативні живла (народно-католицке сторонництво і аграрники). Задля того на чолі сєго союзу не буде стояти дотеперішній голова молодчєского клубу, др. Крамарж, а після всякої імовірности вельми поважаний всїма чєскими сторонни-

цтвами староческий посол і бурмистр Праги др. С е р б. Сєй союз зєдинив би около 84 чєских послів, одначє чєскі социал-демократи, хоч будуть неперечно в національних справах згідно поступати з иншими чєскими сторонництвами, не вїйдуть в склад сєго союзу. Таким способом чєскі послі, зєдинивши розбиті на дрібні сторонництва сили, могли би і в новій палаті зайняти важнє і впливовє становище, а сє буде зависимє передовсім від умілого і доброго проводу, а також від сєго, о скілько зєдинєні зуміють усувати на бік все те, що їх може розєднювати, а висувати наперед все те, що їх єднає.

Др. Крамарж, котрий пораженє молодчєхєв приписує головно вині відєньских правительств, вказує на те, що теперішнє правительствє повинно доложити всяких заходів, щоби усунути причини національного невдоволеня, бо крім того є ще досить причин суспільних до невдоволеня, чого правительствє повинно дуже пильно вистєрігати ся, наколи взагалі державна рада має розвинути яку небудь правильну законодатну діяльність. Окрім того думає др. Крамарж, що зпоміж обрад такого спільного чєского клубу треба усунути всякі ухвали що до народно-господарских питань, як і питаня що до новітнього лібера-

Готгард Курлянд.

Заказана любов.

Переклав Михайло Боднар.

(Дальше).

Она бавила ся звисаючими цвїтами орхідеї, що стояла перед нею. При тїм перевєла своє око по нїм. — Дивно! — думала.

Потім прикликала слугу і сказала: — каву в малім покою! — Опісля попросила до підвєчїрку: — Пора до їди, мої панове!

Тепер сиділи в покоїку звичайної, богатої, молодої, красної жєнщини, що був окрашений після інтимної принади, доброго смаку і милої розкоші. На дворі обгрясав марєць деревами, а ту в сєредині пахли фіялки, усмїхали ся веснянки і дзвоники.

Принєсєно каву. Пані Мерєнбург сама подавала. Підчас запалюваня цигар, сказав єї чоловік: — І чи ти дійсно раз на завсїгди постановила не курити, Люлію?

— Так, — відповіла, — на завсїгди.

— Алеж чому, скажи? — питав дальше.

— По перше, я не маю з сєго найменшої приятности. Впрочім з простої примхи, з такої мізерної примхи.

— Як то, — дивував ся єї муж. Она не дочула єго слів, бо звернула ся з жартом до Гольбера: — Я іменно незвичайно примховата, прошу прийняти сє до відомости.

— Чи маю в сє вірити без застережень, — питав сєй з привємною міною.

— Без застережень, так, — сьмїяла ся. — Виж знаєте, слово жєнщини...

— Ну так, — склонив ся, — сє усуває всякий сумнів.

— Алеж якто, ти з примхи не хочєш курити цигара? — питав Мерєнбург. — Я сєго не розумію.

— Ти певно сє порозумів би, як би ти побачив паню Гарденберг, яку я вчєра відвідала. Представ собі, єї красні, сніжно білі зуби пожовкли від курєня, навіть єї нігті — фе, ні, брідко!

Пан Гольбер глянув на паню Мерєнбург; єго зір притакував їй. — Ні, ні за що в сьвітї не оскверняй своєї краси! — говорив сєй зір.

— Алеж, люба Люлію! — сьмїяв ся Мерєнбург. — Прощуж тебе! Чи ти думаєш, що від одинокого цигара прийде така „брідкїсть“? Сє ознака налогового курєня. Десять, пятнайцять цигар денно!

— Щоби і так, — опирала ся. — Мені сє не подобає ся. Вже хоть би длятого, що давнїше висьмївала я, що жєнщини курять, а тепер сє нараз стало модним. Вже з чистої опозиції не зроблю сєго.

— Ах так, — сказав Мерєнбург, — сє цілком що иншого!

— Дивїть ся, — сьмїяла ся до своєго гостя, — я є також „опозиційна“ і самостійна...

— Тому ви розказали, аби слухати вас невідмовно... — сказав з сьмїхом Гольбер.

(Дальше буде.)

лізму. Отсе може служити певним доказом, що лише національне буде мати на них такий могутий вплив, що чеська соціальна демократія для збереження свого існування і значіння посеред чеського народу буде приневолена остати чеською і національною. Др. Герольд, оден з найвизначніших молодоческих послів, висловився, що загальне право виборче зробить неможливою клясову політику, а при найблизших виборах побідить нарешті політична ідея.

Також нововибрані народно-католицькі послы чеські заявляють проти клясової політики, промовляють за свободою всіх ісповідань, однак зазначають, що не допустять до накидування католикам законів, котрі би обмежували виконуваним католицької релігії. Будуть отже берегти прав родичів що до виховання їх дітей, як і нерозлучності супружества. В політичних справах будуть стояти за нерозлучністю і автономією країн чеської корони.

Політика Поляків в новій державній раді.

Львівський кореспондент N. fr Presse оголошує в ній вислід своєї розмови з трема визначними членами трьох польських стороництв: консервативного, демократичного і людowego. На лідерів тих трьох відтінків вибрав кореспондент проф. Старжинського, др. Малаховського і, розуміє ся, Стапінського.

Др. Старжинський задивлює ся дуже оптимістично, зі свого становища, на нову ситуацію, бо висказує ся взагалі, що і дальше так «буде як було». Іменно польське коло навіть без людовців буде все таки числити 60 (!) членів на підставі давньої солідарности і давньої консервативно-національної політики. Констеляція в новій палаті буде така, що хотяй одноцільної парламентарної більшости не буде, то всеж таки консервативні живла будуть мати перевагу. Не пересуджуючи існування теперішньої державної ради, що до якого деякі пессимісти вже тепер висказують сумніви, др. Старжинський твердить, що она не зможе в нічім змінити дотеперішньої внутрішньої політики Австрії, а за шість літ, коли проміне перший запад з причини заведення загального голосовання, навіть і вибори випадуть зовсім инакше, іменно в користь давнішого ладу. На запит що до національної квестії, відповів др. Ст., що польське коло буде як завжди виступати против шовіністичного (!) націоналізму (читай: автономії народів), а натомість яко директиву діяльності нового парламенту треба покласти суспільно-політичні реформи. Що під тим розуміє політик польського кола — годі збагнути з его сибілічної відповіді.

Др. Малаховський, яко репрезентант міст і член поступово-демократичної партії зголошує своє вступленє до польського кола і свою солідарність в ній, бідкає над проявою сионістичного руху і рад би

Русинів мати по своїм боці, заявляючись против шовіністичної політики супротив них. В дальшій ході говорять про потреби міст і розвій промислу. Найкоротшу, однак рішучу і ясну відповідь дав пан Стапінський, заявляючи, що людове стороництво уконститує ся в окремих клубів із своїх 16 членів і застерігає собі зовсім свобідну руку так супротив польського кола, як супротив інших груп і стороництв палати.

Для повнійшого образу треба еще долучити голоси обох головних органів супротивних собі польських стороництв, з яких кожде на свій спосіб підготовлює почву до політичної акції на надходяче шестилітє.

«Маскований довго куряльною системою — признає *Słowo polskie* — і принагідними компромісами виборчими (треба еще було додати: надужитями і шахрайствами — Ред.) дійсний стан національного посідання, визначив ся нині в цілій своїй нагій правді. Ми пізнали, як властиво плитко, мимо цілої культурної і економічної переваги, було основане наше значінє в сій часті краю, чим є т. зв. польські міста, яким зорганізованим, карним політично, а ненависним живлом супротив нас є ті, побіч яких живемо. Цифра і розклад голосів з обох сторін доказали нам, на жаль, що ми є не тільки числовою меншостию, але надто, що політичним освідомленєм не дорівнюємо противникам».

Хотяй як цінне є се признанє редакторів *Słowa polskiego*, які прийшовши сюда з російської Польщі, дивили ся на Галичину через вшехпольські окуляри, то не можна їх підозривати о се, щоби се признанє було щире, бо в дальшій ході статі, уживають его тільки яко аргументу до тим завзятійшої екстермінаційної борби против всіх, що не хотять стати... вшехполяками. «Може зрозуміємо нарешті, — кличе тромгадрата, — що є квестії, яких не вільно безкарно полишати в завішеному на цілі десятки літ; що треба нарешті ясно і твердо поставити питанє: свій чи не свій. Хто зі мною щиро, цілою душею і на завжди зі мною, сей мені братом, хто чужий, той чужим, а хто воріг — ворогом!»

Рівночасно — отже не у відповідь на наведені вискази — заміщує Kujer lwowski протест против вивішування антисемітського страхопуда, обвинює головно невідповідне визначенє чисто жидівських виборчих округів, які викликали і уможливили сионістичний рух політичний і повторяє своє: «*ceterum censeo*» виборчі округи мусять зрекоструовати ся. Що до квестії «свій чи не свій» відказує Kujer іменем P. S. L. (польського стороництва людowego) права вшехполякам рішати в тім згляді і взиває представників міст, щоби разом з людовцями утворили правдиву і власну репрезентацію польського народу. Руху польського селянства не можна уважати за клясовий, всенародний, польський рух, з яким повинні зсолідаризувати ся всі щиро поступові і справді демократичні живла.

Огидні замисли.

Часопись «*Rolnik*», орган ц. к. галицького Товариства господарского приносить в останнім числі ось яку вістку:

Проект спровадження Хінців до цільних робіт позискує собі з кожним днем чимраз численніші круги прихильників серед господарів в цілім краю і коли до недавна еще сей проект уходив за жарт, скомпонований шуткарем при богатім обіді, то тепер, коли галицькі села внаслідок масової мандрівки до Америки, Прус, Саксонії, Гановеру і Ромунії — майже виселили ся, і коли робочий сезон з причини довготривалої зими буде дорозший і коротший, чим звичайно, — квестія спровадження Хінців представляє ся тепер багато виразнійше, тим що кільканадцять відділів ц. к. галицького Товариства господарского рішило вже розвинути в сій напрямі енергічну акцію. Голод, який під добу десятиків хінське населенє, причинить ся неминучо до поспішного зреалізованя проекту наших господарів, перенятих оправданою тревогою о судьбу, яка особливо при теперішній аврі не є зовсім гідна завидування. Товариства морської плавби, про які так печально дбають деякі правительства — не понесуть прецінь страти, коли до європейських пристаней довезуть для Галичини кілька тисячок зголоднілих і роботящих робітників».

Отсе комунікат органу офіційального товариства, яке за державні гроші має за ціль піднести рільництво в краю! Отже замість поправлення платні, замість злагодження деструктивної, шовіністичної діяльності дворів серед руского населеня, чим они стягають на себе всю нехить та огірченє руского селянства, — ц. к. господарске товариство попало на шалену гадку зубожити край до решти штучним витворенєм нездорової конкуренції замореного голодом хінського кулі-я. Зовсім справедливо супротив того питає ся Kujer lwowski: Чи, невміннямій горстці киринників здає ся, що селянин позвольть безкарно поселати біля себе зголоднілу масу конкуруючого робітника, чужого расою, моральностию, звичаями і житєвими потребами? Чи відрух галицького села, zagrożеного заливом зайдів, не може при нинішнім напруженю умів спровадити катастрофи, яка не дасть ся обчислити в своїх наслідках?

Справді помисл імпорту Хінців, за яким вже заявило ся аж кільканадцять відділів ц. к. Товариства господарского, є нічим більше, як тільки провокацією місцевого населеня. Та на щастє ми еще живемо в Австрії, яка прецінь не позволить, якби сего не дозволила жадна инша культурна держава — на такий антикультуральний експеримент. Однак ся справа насуває поважне питанє, чи не час би вже найвисший перевести реформу в ц. к. Товаристві господарским «*in caritate et membris*», бо як до тепер, оно приносить більше шкоди, чим пожитку в напрямі двигнення селянських господарств.

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ.

— Календар. В п'ятницю: руско-кат.: Теодата; римо-кат.: Петронелі, Авг. — В суботу: руско-кат.: Патріція; римо-кат.: Нікодима.

— С. Ексц. Єпископ Константин Чехович виїхав на канонічну візитацію сьвіцького деканата.

— Тарасове сьвято в Угнові. Дня 2. червня о 7½ год. вечером відбуде ся в Угнові вечерок в пам'ять 46. роковин смерті Тараса Шевченка. На програму, уложену з 13 точок, зложилсь хор мшаний і мужеский, дуєт, соля сопранове, скрипкове і фортепянове та деклямації. Між иншими виступить з фортепяновим сольом п. Богдан Вахнянин зі Львова, який обняв також фортепяновий супровід.

— Зі Станиславова. Звич. заг. збори „Товариства Руских Женщин“ в Станиславові відбудуть ся 18. червня 1907 о 4. год. по полудни в льокалі „Дівочої бурси“ ул. Казимірівська ч. 54 з отсим порядком дневним: 1) Відчитане протоколу попередних зборів. 2) Звіт з діяльності Виділу. 3) Касовий звіт. 4) Вибір Виділу. 5) Внесення членів. Если о 4. год. не явить ся приписане статутем число членів, збори відбудуть ся о 5. год. без згляду на число членів. — Виділ.

— В Коломиї відбудуть ся в суботу дня 1. червня о год. 2. по пол. загальні збори Філії Руского Тов-а педагогічного і Тов-а „Сокил“ в великій салі „Народного Дому“ з отсим порядком дневним: 1) Звіти з діяльності за минувший рік адм. обох товариств. 2) Вибір нових виділів. 3) В чім лежить причина занепаду наших народних товариств — реферат д-ра Лєся Кульчицького. 4) „Про телеграф без дроту“ науковий відчит проф. Мик. Рибачка. Того самого дня о год. 8. вечером відбуде ся в салі каси ощадности popis членів руского „Сокола“ під проводом свого начальника, друга д-ра Л. Кульчицького.

— Заступники послів. Уми всіх так заняті тепер питанням, хто буде послом, що про імена заступників послів майже забуто. Аж під koniec виборів доходить до публичного відоміна імена вибраних заступників послів.

Округ 51. О. Роман Чайківскій, парох в Тарнаві дільній, заступник пос. Куриловича. — Адам Питель, проф. гімназ. в Сяноці, заступник пос. Фідлера.

Округ 69. О. Іван Гордієвскій, парох в Шманьківцях, заступник пос. д-ра Колесси. — Др. Йос. Брава, адвокат в Копичинцях заступник пос. Малера.

Окр. 70. О. Михайло Чачковскій, парох в Товстім, заступник пос. Петрицького. Станислав Беньовскій, управитель школи в Скалаті, заступник пос. Загурського.

Дальших вістей про вибір заступників поки що не маємо.

— Концерт в честь Т. Шевченка урядили вчера в „Народнім Домі“ учениці приватної української жіночої семінарії у Львові. Концерт розпочав ся вступним словом п-ни П. Березинської, яка виявила не лише високий полет думок але і визначний ораторський талант. Потім слідували на переміну хори учениць під управою п. І. Біликовського, звісного композитора, деклямації „Кавказу“ (п-на С. Кучабска), друга деклямація „Перебенді“ (п-на І. Левіцка) в супроводі фортепяну і хору, сопранове сольо „Мав я рожу“ (п-на Е. Гроньска), дуєт на сопран і альт „Тече вода зпід явора“ (п-ни Б. Мартинюківна і М. Вацківна), фортепянове сольо (п-на О. Яцишинівна), а на koniec промова о. Лежогубського. Публіка виповнила салю до послідного місця і грімко оплескувала кожду точку програми.

— Майорат князів Сангушків на Волині. В петербурскім „Правительственим Вестяку“ напечатано царске рішення, яким установає, ся майорат з маєтків князів Сангушків на Волині. Майорат сей обіймає маєткі князя

Романа-Демяна Сангушка, що знаходиться в острожскому і заславскому повіті і поділені що до заряду на три часті: білгородський, заславский і славуцький маєток. До сих маєтків належить: один повітовий город (Заславів), два місточки, 80 сіл і 2 економії. Увесь майорат обіймає до 62 тисяч десятин землі з лісами, фабрикама, усякими промисловими підприємствами, кінськими заводами і т. и. Після смерті теперішнього власника майорат переходить до сина его нерідного брата і его потомків. Як би вимерли князі Сангушки, майорат став би власністю потомків княгині Тереси Савіги, братаніці ордината Романа Сангушки, яка проживає в Більчу, борщівського повіта.

— Поділ місць в посольській палаті. З Відня доносять, що президіяльна канцелярія посольської палати має тепер немало клопоту з „розпарцельованєм“ посольских лав в той спосіб, аби кожде сторонництво було вдоволене з назначених для него фотелів, та аби могло займати ті місця, на яких сиділо в попередній каденції. Та задача не легка тому, що деякі сторонництва вийшли з виборів кількакратно скріплені, а деякі здєсятковані. Як досі стоїть справа, то християнські соціяли засядуть на крайній лівий, а польске коло на крайній правий. Християнським соціалам додано ще много рядів лавок, бо тепер їх майже тричі тільки, що було перед тим. Коло христ.-соціалів визначено місця для послів з католицкого німецького центра, дальше до середини побіч них німецькій партії людвий, партії поступовій, німецьким аграрникам і всеімцям. В центрі займуть місця соціал демократи і рускі послі. Межи соціал-демократами а всеімцями зарезеровано місця для Італійців. З другої сторони межи польским колом а соціал-демократами і Русинами засядуть Ромуни, молодочехи, чєскі радикали і аграрники та польскі людовці. В посліднім ряді фотелів на крайній правий за польским колом назначено місця для сионістів.

— Розширене електричної сіти у Львові. Громада м. Львова дістала вчера з міністерства залізниць дозвіл на будову нових ліній електричного трамваю, а се: на перебудову цілої сіти кінного трамваю на електричний, дальше на будову ліній до янівської рогацьки, до замарстинівської рогацьки і до городецької рогацьки. При тім міністерство дозволило на перехрещенє шин електричного трамваю а шинами залізниць на т. зв. рампі на Жовківській улиці, причім застережено, що если стане побудований переїзд горою понад ту рампу, тоді громада буде обовязана власним коштом перенести шлях трамваю на той переїзд. Попри той дозвіл на будову міністерств залізниць затвердило загальний проект траси намірених дальших ліній електричного трамваю в границях цілого міста. З того затвердження вилучено лінію, яка мала переходити ул. Чарнецкого на Високий замок, а то з причини замітів намісництва. В тій справі міністерство поручило громадї порозуміти ся безпосередно з намісництвом, то значить, що без згоди намісництва не можна повести трамвайової лінії улицею Чарнецкого.

— Пятнистий тиф в Галичині. Przgl. lek. доносять, що в часі від 12. до 18. мая зголошено 84 нових випадків пятнистого тифу в 21 громадах, а се: в буцацькім повіті: Порхова 21; в Добромили 4; в городеньскім: Дубки 1; в яворівскім: Яжів старий 2, Брухналь 2, Нагачів 1, Підлуби 1; в косівскім: Шешори 11, Косів старий 1; в лїскім: Смільчик к. Лютовиск 4; в мостискім: Воля малнівська 14; в надвір'янськім: Заріче 1, Зелена 4; в підгаєцькім: Гвильче 4; в равекім: Біла 1, Смолинь 4, Моїастирок 1, Гійче 1, Улицько-Середкевич 4, Щирець 1; в тернопільскім: Микулинці 1.

— Залізничий рух. В цьвітні с. р., як нас інформують, був рух на австр. залізницях живійший, чим в цьвітні 1906. Показуєть се із чисел. В цьвітні с. р. перевезено австр. залізницями 4,604.800 осіб за 6,303.400 К і 3,412.800 тон тягарів за 17,032.300 К. Загальний дохід виносив 23,335.700 К і був о 1,522.571 К вишній від цьвітневого минулорічного. Рух на

західних зал. шляхах в Австрії був о много більший чим на східних. Так приміром на західних залізницях перевезено в цьвітні с. р. 3,540.900 подорожних а на східних лише 1,063.900 подорожних; в такій самій пропорції стоїть тягаровий рух на тих шляхах. До збільшення залізничого руху на західних шляхах причинив ся був побут цїсаря в Празі, куда зїздили ся тисячі народу з Чех і Моравії. На східних шляхах замітний був масовий переїзд робітників на зарібки. Товаровий рух обнявав головно перевіз вугля, залізної руди і збіжа на заході а дерева, збіжа, покладків, нафти і живих звірят та будівельних матеріалів на східних шляхах австрійских залізниць.

— Марєво голоду в полуднево-західній Росії. В сумежних з Австрією губерніях подільській, волинській і бесарабській, а також почасті в одеській губернії озима пшениця майже скрізь пропала. Жито в часті уратувало ся, але є рідке і никле. Селян-хліборобів берєсь розпука. Одні попереорювали озиме збіже, другі, не маючи ні насіння ні худоби до засїня ярого збіжа, емігрують на Сибір — над Амур, думаючи там найти ліпшу долю. Та сердеги гірко розчаровують ся. Переважно не дістають там і десятої часті того, що їм уряд обіцював, а протративши грїш взятий з продажі батьківщини, тиняють ся жебраками над Амуром, або за послідну копійку вертають до рідного краю і стають тягарем для громад. До еміграції причинила ся і тяжка дорожня, яка настала сеї весни. Великі простори селянських ґрунтів в названих губерніях стоять ще нині обологом, бо селянц ждали дощу, а замість дощу дочекались ще більшої посухи. Поміщики зараз з весною пообсівали свої поля і нині мають гарне яре збіже. Малоземельні або безземельні селяни завидливим оком глядять на двірські ґрунти, а недїждавшись сподіваного подїлу паньських ґрунтів, кинули ся в деяких околицях на паньскі економії. Як доносять російскі часописи, вибухли хліборобскі розрухи в звєнігородскім повіті в добрах ґр. Потоцького. Много економії спалено, а що дня надходять вісти про нові пожари в добрах ґр. Потоцького і инших дїдичів. В Канівщині настали також самі відносини. В загрожені околиці виславо війско, але чи марєво голоду можна втопити в потоках крови або в темних тюрмах?

— Гусениці і хрущі появили ся сего року в меншій числі, як попередніми роками, але все таки зробили много шкоди, бо садівники і властители домів злегковажили собі грозу тих галапасів і завчасу не зарадили лиху.

— Ісса марного сотика. Дивний і оригінальний в своїм роді процес цивільний закінчив ся оноді у віденськім красвїч судї цивільнім під проводом радника висшого суду краєвого Кана. Веркмайстри Юліян Лагодїєн і Й. Саламон в Посаді сьвіцькій винайшли були в 1900 року якийсь прилад до здїмання товарів з вагонів залізничих і дали собі через віденського заступника в справах патентових п. Стан. Дзбаньского опатентувати свій винахід на Австро-Угорщину і Німєччину. В грудни 1903 року треба було за німецький патент заплатити четверту річну належитість в сумі 150 марок, а Франц Бартік, котрий обом винаходцям до, ставляв гроший на опатентованє їх винаходу післав з Карльбаду після обчислення тамошного уряду поштового 175 К і 72 с до патентового уряду в Берліні. Але берлінський уряд поштовий обчислив прислану суму на німецькі гроші трохи инакіне і виплатив патентовому урядови лиш 149 марок і 99 фєніків, отже о 1 фєніка менше, як належало ся тому урядови. Берлінський уряд патентовий заізвав тоді берлінського посередника патентового Максिमільяна Мінца, котрий заступав Дзбаньского, щоб він доплатив бракующий фєнік. Мінц замість доплатити той фєнік, повідомив о всім свого віденського товариша а Дзбаньский аві не післав бракующего фєніка Мінцови, аві не повідомив о тім свої сторони. Так само стало ся й з другим розпорядженєм берлінського уряду патентового, котрий загадав доплати бракую

чого феника а крім того ще й карі в сумі 10 марок під загрозою утрати права патенту. Тоді уряд патентний вернув 149 марок і 99 феників назад та заявив, що право патенту вже вигасло. Тепер же Лагодаїц і якийсь Мах яко цесионарі другого винахідника записали через адвоката д-ра Фелікса Генігсмана обох заступників патентових о заплату 14.439 корон відшкодована. Заступники обжалованих др. Йос. Ципсер і др. Берт. Ліпшиц оспорювали вину своїх клієнтів і доказували, що не настала ніяка шкода. Позаяк на розправі були також і два знатоки, гофрат Шіцендорфер і інженер Хрїстензен, котрі оба заявили, що не настала ніяка шкода, бо винахід не має ніякої вартости, то трибунал відкинув жалобу.

З залізниць. З днем 1. червня 1907, а о скільки наступить підвищене перевозового, з днем 15. липня 1907 увійде в жите додаток IV. до тарифи часть II. для галицько-віденьського звязку залізничного. В тим додатку містять ся доповнення поодиноких постанов тарифових, зміни тариф стацийних для посилок дрібних і ціловозових а також зміни тариф виїмкових і новий кілометровказ з таблицею сталих додатків до речинців доставки, при рівночаснім знесеню дотеперішного виказу речинців доставки.

Дрібні вісти. Вчора лучили ся у Львові аж два випадки самоубийства молодих людей. В домі при ул. Романовича ч. 14. застрілила ся вечером 18-літня Бронислава З., учениця V кл. ліцею. Самоубийниця лишила лист адресований до директора ліцею проф. Мазєрського. В ночі стрілив до себе якийсь гімназійльний ученик під пам'ятником Собіського. Тяжко раненого ученика відвезено до шпитала. — З Золочева доносять, що оводі вечером стрілено з укриття в лісі коло Соколівки до переїжджаючого туда повітового секретаря Словецького з Золочева. Куля влучила п. Словецького в руку. — На вчерашнім засіданню міської ради у Львові заінтерешельовано президію, що дїє ся з наміром заложення звіринця в стрийським парку і де подів ся медвідь. Віцепрез. Рутовський відіював, що два медведі є приміщені в хаті стражника на повиставовій площі, та що небавом предложить ся раді внесення на заложенє звіринця. — Під проводом міського фізика д-ра Легежинського відбуде ся у Львові від 18. до 24. липня с. р. курс для дезінфекторів. Число учасників обмежене. Подавати ся належить під адресою: „Фізикат міста Львова, Ратуш“. На той курс повинні вписувати ся передовсім доглядачі хорих, возьні магістратів, поліціянти, пожарники і тив. письменні люди.

Репертуар міського театру у Львові.

В п'ятницю „Хорий з урося“ ком. в 3 д.
В суботу по пол. „Тамтой“ штука в 5 д.; вечер „Кармен“ оп.
В неділю по пол. „Дама від Максима“ штука в 3. д.; вечер „Весела вдовичка“ оперетка в 3 д.
В поведілок „Старі холостяки“ ком. в 5 діях.
Ві второк „Міньон“ опера в 3 д.

Наука, штука, література.

Рускі диктати для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правих владів і методичними вказівками д. повнив Йосиф Танчаковський, учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові. Львів 1907. Накладом автора. З друкарні Наук. Тов-а ім. Шевченка. Стор. 51, 8-о. Ціна 70 сотиків. — Сей підручник зладив автор — як се значує у вступі — з диктатів, яких сам уживав в школі і хоч не в він повний, однак много улекшить кождому народному учителю працю в тим напрямі. Тому повинен сей підручник находити ся в кождій шкільній бібліотеці.
Українці, як народ. Написав Василь Па-

човський. Голос на анкеті в справі святковання 250-літних роковин гадяцьких постулятив гетьмана Івана Виговського. Чернівці, 1907. Накладом автора. Стор. 16, 8°.

Телеграми

з дня 30. мая 1907.

Відень. З Будапешту доносять, що оба президенти кабінету умовили ся що до візду в неділю в Будапешті в цілі назначенія речинця дальших переговорів угодових.

Гонконг. Бюро Райтера доносить, що в Кантоні ширить ся революта Хінців, яких огортає розпука перед наступаючим голодом.

Петербург. Конституційно-демократична партия («кадети») порішила закатати знесення тимчасових розпорядків, котрі Столипін видав в аграрній справі, хоч деякі послаи остерігали, що сей крок може довести до розв'язаня думи.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 29. с. м.: о. Василь Скобельський з Прус, Порфирій Яримович з Підгаєць, Юлія Русня з Болехова, Семен Труш з Золочева, Петро Сенів з Тустанович, Михайлина Гаразда з Коросна, о. Теодор Сапрус з Колодубів, о. Іларіон Гела з Спасова, о. Іван Кузимович з Брухович, Андрій Кривокульський з Перемишля, Мечислав Полячек з родиною з Самбора, др. Андрій Чайковський з Бережан.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжа і продуктів у Львові від 20. до 26. мая 1907:

Table with 2 columns: Product name and Price per 50 kg. Items include: Пшениця (9-65 to 9-85 K), Жито (8-20 to 8-40 K), Ячмінь броварняний (9-35 to 9-85 K), Ячмінь на пашу (0-00 to 0-00 K), Овес (9-70 to 10-20 K), Кукурудза (7-25 to 7-65 K), Просо (00-0 to 0-00 K), Горох до вареня (11-25 to 11-75 K), Горох на пашу (8-50 to 9-00 K), Бобик (7-35 to 7-60 K), Конюшина червона (65-00 to 75-00 K), Конюшина біла (35-00 to 40-00 K), Конюшина шведска (00-00 to 00-00 K), Тимотка (36-00 to 38-00 K), Ріпак зимовий (12-75 to 13-00 K), Насіне конопл. (0-00 to 00-00 K), Хміль (60-00 to 85-00 K), Насіне льняне (00-00 to 00-00 K), Льнянка (00-00 to 00-00 K).

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 15. до 31. мая 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлене. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчаснійше можна набутти в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Іван Олійник

і

Володимир Сабарай

позолотарі

перебувають під сю пору в Верхраті, почта в місці.

Вкладки ошадности на 4% приймас Товариство вза много кредиту

„Джістер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові.

Кожного дня (в годинах урядових перед полуднем) можна кожду вкладку назад відобрати.

Позички уділяє Товариство „Джістер“ на 6% за інтабуляцією; на кошти покрити дахівками на 5%. Сплату розкладає ся до 10 до 15 літ; при 30 ратах піврічних виносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5 кор. 08 сот. від кождих 100 кор. позички.

Парцелянти на купно землі можуть в „Джістрі“ получити позички під догідними условиями. Членами можуть бути тільки члени обезпечені в „Джістрі“.

З зиснів уділив „Джістер“ на публичні добродійні цілі квоту 37.275 корон.

Стан 31. грудня 1906:

Table with 2 columns: Category and Amount. Items include: Вкладки (2,561,541-81 K), Позички уділені (2,512,635-62 K), Уділи членські (193,659-52 K), Ціни папери (188,534-20 K), Фонд резервовий і інші (37,338-07 K), Льокації (267,364-04 K).

Купуйте землю при парцеляциях!

За певну і добру льокацію

поручаємо:

- 4 1/2% листи гіпотечні
4% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміювані
4% листи Товариства кредитового земского
4% і 4 1/2% листи Банку кравского
4% позичку кравсу
4% облигації проінваційні і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшим курсі деннім.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

Table with 6 columns: Destination, Early, Middle, Late, Evening, Night. Rows include: До Львова (Кракова, Рашева, Підволочиск, Чернівц, Чернівц, Станиславова, Коломиї, Стрия, Пустомит, Самбора, Любіня, Рави рускої, Янова, Брухович, Брухович, Зимної води) and Зі Львова (Кракова, Кракова, Рашева, Підволочиск, Чернівц, Чернівц, Станиславова, Коломиї, Стрия, Пустомит, Самбора, Любіня, Рави рускої, Янова, Брухович, Брухович, Зимної води).

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди Ідучі лише в неділі і свята означені †, — в неділі і свята від 26/8 до 15/9 буквою Н, — в неділі і свята а від 1/6 до 31/8 щодень буквою Л.